

From sports facilities to sports organizations: The role of metropolitan municipalities

Spor tesislerinden spor organizasyonlarına: Türkiye’de büyükşehir belediyelerinin rolü¹

Cenk Temel²
Ender Akyol³

Abstract

The purpose of this study is to determine the place and coverage of sports in the services of metropolitan municipalities in Turkey. The document analysis technique, which is one of the qualitative research methods, has been used in the study. For this purpose, a research form having 7 structured questions was sent to 30 municipalities that were accepted as 16 metropolitan municipalities in 2014, which is the year the study was conducted. The findings of the study were obtained from 16 metropolitan municipalities which answered to the research form. According to the findings, the sportive activities of the metropolitan municipalities are mainly realized as playground and facility investments, and there are no sufficient activities and data due to the conversion that was caused by the abolishment of Special Provincial Administrations and the Law 6360. On the other hand, in the municipalities that were established before the Law 6360, it is observed that there are sportive organizations intended for the participation of different age groups in different branches as well as investments on playgrounds and facilities. According to the findings, there is a conversion in Turkey about sportive organizations on the centralization and

Özet

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de büyükşehir belediye hizmetlerinin içerisinde sporun yerinin ve kapsamının belirlenmesidir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniği benimsenmiştir. Bu amaçla araştırmanın gerçekleştirildiği 2014 yılında büyükşehir statüsünde olan toplam 30 büyükşehir belediyesine araştırmacılar tarafından hazırlanmış ve içerisinde yedi yapılandırılmış soru bulunan araştırma formu gönderilmiştir. Araştırmanın bulguları araştırma formuna cevap veren 16 büyükşehir belediyesinden elde edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, büyükşehir belediyelerince spor faaliyetlerinin genellikle saha ve tesis yatırımları şeklinde gerçekleştirildiği, il özel idarelerinin kaldırılması ile yaşanan dönüşüm sonucunda ve 6360 sayılı yasa ile kurulan büyükşehir belediyelerinde spora ilişkin henüz yeterli bir faaliyetin ve verinin olmadığı, buna rağmen 6360 sayılı yasadan önce kurulmuş belediyelerde ise saha ve tesis yatırımlarının yanı sıra farklı branşlarda ve farklı yaş gruplarının katılımına yönelik sportif organizasyonların gerçekleştirildiği belirlenmiştir. Bu bulgulara göre, 6360 sayılı yasadan önce kurulmuş olan büyükşehir belediyelerinin deneyimi ve 6360 sayılı yasa ile Türkiye’de merkezileşme ve

¹Bu araştırma Uluslararası Erpa Eğitim Kongresinde Sözel Sunu olarak sunulmuştur, 4-7 Haziran 2015, Atina-Yunanistan.

²Yrd. Doç. Dr., İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Spor Yöneticiliği Bölümü, Malatya, Türkiye. cenktemel@hotmail.com (corresponding author)

³Yrd. Doç. Dr., İnönü Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Malatya, Türkiye. ender.akyol@inonu.edu.tr

localization axis observed to have started from the center moving to the local areas via metropolitan municipalities with the Law 6360 and with the experiences of the metropolitan municipalities that were established before the same law.

Keywords: Metropolitan Municipalities; Sports; Facilities; Organization.

yerelleşme ekseninde sportif organizasyon konusunda büyükşehir belediyeleri aracılığıyla merkezden yerele doğru bir dönüşüm olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir Belediyesi; Spor; Tesis; Organizasyon.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

1. Giriş

Kamu politikaları kamusal hizmetler ile ilgili çeşitli toplumsal taleplerin ortaya çıkmasıyla, bu taleplere uygun olarak siyasal ve yönetsel sistemin bir düzenleme yapması ve harekete geçmesi olarak tanımlanmaktadır. Bu anlamıyla, kamu politikasının en temel özelliği olarak en başta, aniden ortaya çıkmamaları ve sistemli oluşturmaları gelmektedir (Çevik, 2012: 99). Yerel düzeyde kente dair mahalli müşterek ihtiyaçlar kapsamında üretilen politikaların da kamu politikalarının alt araştırma alanını oluşturduğu söylenebilir. Günümüzde kamu politikaları kapsamında değerlendirilen konulardan biridespordur ve spor yönetimi de kamu politikaları içerisinde önemli bir yer tutmaktadır. Nitekim 1982 Anayasası’nın 59. maddesi devletin spor konusundaki yaklaşımına işaret etmektedir: “Devlet, her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır, sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder. Devlet başarılı sporcuyu korur”.

Tüm dünyada hem merkezi yönetimler hem de yerel yönetimler düzeyinde sporun teşvik edilmesi, spor tesisi yapılması, sporcu yetiştirilmesi gibi pek çok başlıkta toplanabilecek kamu politikalarının oluşturulmaya çalışıldığı bilinmektedir. Yerel düzeyde kamusal bir yapılanma olan belediyelerin ise spor hizmetlerini geniş halk kitlelerine ulaştırmak gibi görevler edindikleri dikkat çekmektedir (Arslan, Ünlü ve Çelebi, 2011). Nitekim Erdemli (akt. Zengin ve Öztaş, 2008) spor hizmetlerinin, belde sakinleri için bir belediyenin yapabileceği en önemli hizmetlerden olduğuna işaret etmektedir.

Türkiye’de 2005 yılına kadar yürürlükte kalan 1930 tarihli 1580 sayılı Belediye Kanunu’nun, 15. maddesinde belediyelerin görevleri sayılmıştır. 82 görevden biri de “oyun ve spor yerleri yapmak” olarak Kanunun 33. maddesinde belirtilmiştir. Yine aynı Kanunun 54. maddesinde “Gençler için mahallin ihtiyacıyla mütenasip stadyumlar tesis etmek ve işletmek” de belediyelerin görevleri arasında sayılmıştır. Erken Cumhuriyet döneminin koşulları içerisinde oldukça iyi hazırlandığı kabul edilen (Atasoy, 1992) 1580 sayılı kanunda spora ilişkin belediyelere verilen görev, diğer görevlerin yanında oldukça kısa ve etkisiz bir biçimde ifade edilmiştir. Tarihsel süreçte belediye-spor ilişkisini inceleyen Fişek (2003:269) kanundaki etkisizliğe ek olarak, spora ilişkin görevlerin belediyeler için öncelikli bir görev de olmayabileceğinden ve yerel yönetimlerin mali yetersizliklerinden dolayı sportif faaliyetler için kaynak ayırmalarının da sınırlı ve güç olduğuna işaret etmektedir.

2005 yılında yayınlanarak 1580 sayılı Belediye Kanunu’nu yürürlükten kaldıran 5393 sayılı Belediye Kanunu’nda belediyelerin görev ve sorumlulukları 14. maddesinde (a) ve (b) olmak üzere iki bend halinde sayılmıştır. Maddenin (a) bendi asli, (b) bendi ise tali görevler olarak kabul edilmektedir. Güngör (2014:6) belediyelerin spor hizmetleri ile ilgili olarak, saha, salon, yüzme havuzu gibi spor altyapısını oluşturmak üzere sunacağı hizmetlerini “imar” hizmetleri kapsamında

değerlendirerek “asli” görevler arasında, yardım, ödül gibi hizmetlerini ise “tali” görevleri arasında değerlendirmenin daha uygun olacağını belirtmektedir. Güngör’e (2014) göre mahalli müşterek ihtiyaçlar çerçevesinde, imar yalnızca yol, kaldırım, bina yapmak anlamına gelmemektedir. Aynı zamanda o kentte yaşayan insanların ihtiyaç duydukları spor ve diğer sosyal faaliyet alanlarının oluşturulması da imar kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

1982 Anayasası’nın 127.maddesi “Büyük yerleşim yerleri için özel yönetim biçimleri getirilebilir” hükmüne istinaden Ocak 1984’te 2972 sayılı yerel seçimlerle ilgili kanun ve Mart 1984’te çıkarılan Kanun Hükmünde Kararname ile ilk başta Ankara, İstanbul ve İzmir için oluşturulan Büyükşehir Belediyesi sistemi ortaya çıkmıştır. Böylelikle, belediyelerin yetki, görev ve kaynakları artırılmış, özellikle Büyükşehir belediyeleri bu süreçte ciddi anlamda güçlenmiştir (Geray, 1987; Kesgin, 2012). Büyükşehir belediyelerini düzenleyen 1984 tarihli ve 3030 sayılı kanun da 2004 yılında yürürlükten kaldırılmış ve yerini 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu’na bırakmıştır (www.mevzuat.gov.tr). Keleş (2000:279)’in belirttiği üzere, 1980’li yıllarda ilke olarak büyükşehir belediyesi, il özel idarelerinin yerini almak üzere düşünülmemiş olmasına rağmen, bu konuda köklü bir değişiklik yaşanmış, üç il ile başlayan büyükşehir statüsü zamanla 16’ya yükselmiş, 2012 yılında çıkarılan 6360 sayılı kanun ile de 30’a yükseltilerek il özel idarelerinin tüzel kişiliği kaldırılmıştır (www.resmigazete.gov.tr). Böylece sınırları il mülki sınırları olmak üzere aynı adla büyükşehir belediyesi kurulmuş ve bu illerin il belediyeleri büyükşehir belediyesine dönüştürülmüştür. Böylelikle büyükşehirler belediye il mülki idare sınırlarının tamamına hizmet verir hale getirilmiştir. Bunun sonucunda merkez yani şehir yönetiminden mekânsal alan yönetimine geçilmiştir. Bu durum belediye hizmetlerinin şehir nüfusu yanında kırsal nüfusa da ulaştırılabileceği anlamına gelmektedir. Yani belediyeler sadece şehirleri değil ilin mülki idare sınırlarından oluşan büyük bir mekânı yönetecektir (Gürbüz ve diğ., 2014).

Bu çalışmada, Türkiye’de 2012 yılında çıkarılan 6360 sayılı kanun ile sayısı 30’a çıkmış olan büyükşehir belediye hizmetlerinin içerisinde sporun yerinin ve kapsamının Büyükşehir belediyelerinden alınan veriler ışığında belirlenmesi amaçlanmıştır.

2. Yöntem

Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden döküman analizi tekniği benimsenmiştir. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı ve görsel materyallerin analizini kapsar ve nitel araştırmalarda sıklıkla kullanılan önemli bilgi kaynakları olarak ifade edilmektedir (Silverman, 2001; Creswell, 2003; Yıldırım ve Şimşek, 2005; Kurt, 2013). Bu amaçla araştırmanın gerçekleştirildiği 2014 yılında Türkiye’de büyükşehir statüsünde bulunan toplam 30 büyükşehir belediyesine araştırmacılar tarafından hazırlanmış ve içerisinde büyükşehir belediyelerinin spor ile ilgili yapmış oldukları veya yapmayı planladıkları faaliyetlere ilişkin (tesis, bütçe, organizasyon, yönetim, sporculara ilişkin faaliyetler vb.) yedi açık uçlu sorunun bulunduğu araştırma formu gönderilmiştir. Araştırma formuna Tablo 1.de gösterilen toplam 16 büyükşehir belediyesi cevap vermiştir. Elde edilen veriler araştırmacılar tarafından önce ilgili temalara uygun olarak tasnif edilmiş ardından analiz edilerek bulgulara ulaşılmıştır.

Araştırma Formuna Cevap Veren Büyükşehir Belediyeleri
1-Adana Büyükşehir Belediyesi
2-Ankara Büyükşehir Belediyesi
3-Aydın Büyükşehir Belediyesi
4-Balıkesir Büyükşehir Belediyesi
5-Bursa Büyükşehir Belediyesi
6-Denizli Büyükşehir Belediyesi
7-İstanbul Büyükşehir Belediyesi
8-Kayseri Büyükşehir Belediyesi
9-Konya Büyükşehir Belediyesi
10-Manisa Büyükşehir Belediyesi
11-Mardin Büyükşehir Belediyesi
12-Muğla Büyükşehir Belediyesi
13-Ordu Büyükşehir Belediyesi
14-Sakarya Büyükşehir Belediyesi
15-Samsun Büyükşehir Belediyesi
16-Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi

Tablo 1.Araştırma Formuna Cevap Veren Büyükşehir Belediyeleri

3. Bulgular

Araştırma bulgularından elde edilen veriler büyükşehir belediyeleri tarafından araştırmacılar ile paylaşılmış olan veriler ile sınırlıdır. Araştırma verilerine ulaşılmasına ilişkin süreç yöntem bölümünde açıklanmıştır. Bu bölümde verilere ilişkin yapılmış olan analiz sonucu sunulmuştur. Buna göre büyükşehir belediyelerinin spora ilişkin faaliyetlerinin dört ana tema altında (1.Saha ve tesisi teması, 2.Bütçe teması, 3.Ödül, yardım ve destekler teması, 4.Spor organizasyonları teması) toplandığı belirlenmiş ve bu temalar ve alt boyutları Şekil 1.ile aşağıda açıklanmıştır.

Şekil 1. Belediye ve Spor İlişkisi

Elde edilen bulgulara göre, büyükşehir belediyelerinde sportif yatırımların birinci temada saha ve tesis inşaatları şeklinde gerçekleştirildiği, ayrıca spor alanlarının imar ve çevre düzenlemelerinde önemli bir başlık olduğu belirlenmiştir. Sportif saha ve tesisleri a. profesyonel spor tesisleri, b. rekreatif spor tesisleri olmak üzere iki çeşitte gerçekleştirilmektedir. İkinci olarak bütçe temasında, büyükşehir belediyelerin spora ilişkin olarak ayırdıkları kaynakların yine iki başlık altında a. belediye bütçesi, b. belediye iktisadi teşebbüsleri tarafından oluşturduğu görülmüştür. Üçüncü tema olan ödül, yardım ve destekler temasında, büyükşehir belediyelerinin çalışmalarının olduğu, ancak farklı büyükşehir belediyelerinin uygulamalarında nicelik ve nitelik konusunda bir benzeşmenin görülmediği belirlenmiştir.

Araştırma kapsamında ortaya çıkan temalardan en dikkat çekicisi dördüncü tema olan spor organizasyonu temasıdır. Bu tema içerisindeki veriler incelendiğinde il özel idarelerinin kaldırılması ile yaşanan dönüşüm sonucunda ve 6360 sayılı yasa ile kurulan büyükşehir belediyelerinde spora ilişkin henüz yeterli bir faaliyetin olmadığı, ancak 6360 sayılı yasadaki kurulmuş belediyelerde ise saha ve tesis yatırımlarının yanı sıra farklı branşlarda ve farklı yaş gruplarının katılımına yönelik sportif organizasyonların gerçekleştirildiği belirlenmiştir.

4. Sonuç

Araştırma bulgularına göre, büyükşehir belediyelerinin gerçekleştirdikleri saha ve tesis yatırımlarının özellikle rekreatif sportif tesisleri açısından çeşitlilik gösterdiği belirlenmiştir. Belediyeler rekreatif alanlarda halı futbol sahaları, sportif tırmanış duvarları, su kayağı ve bocce tesisleri gibi farklı spor branşlarına yönelik tesisler inşa etmektedirler. Araştırma bulgularında yer alan saha ve tesisi çeşitliliğine rağmen, Zengin ve Öztaş (2008) söz konusu tesislerin istenen sayı ve çeşitlilikte olmadığını, ayrıca bakımlarının da düzenli bir biçimde yapılamadığına işaret etmektedirler. Belki de bu ve benzeri sebeplerden dolayı belediyelerin spor hizmetlerinde genel olarak özzerleştirme, özel teşebbüsün teşviki ve gönüllü kuruluşlarla işbirliği içinde çalışma yönünde bir eğilime sahip oldukları belirtilmektedir (Doğu ve diğ., 2002). Bu durum belediyelere ait spor tesislerinin işletilmesinde ihtiyaç duyulan nitelikli insan kaynakları konusunda yetersizlikleri bulunduğuna işaret ediyor olabilir. Karasu (2013) kentleşmenin oluşmasında kentteki eğitim, sosyal ve kültürel yatırımların artırılması gerektiğine işaret etmekte ve 6360 sayılı kanunun uygulamada karşılaşılabileceği sorunları vurgulayarak hukuki düzenlemeler ile kentli yaratılamayacağını belirtmektedir. Öyleyse, spor ve diğer kültürel, sosyal, eğitim tesislerin inşaa edilmesinin yanında verimli ve etkin kullanımı açısından belediyelerin insan kaynaklarının çeşitlendirilerek güçlendirilmesi gerektiği değerlendirilmektedir.

Bütçe temasında ise, belediye bütçelerinin içerisinde spora ayrılan kaynakların tespit edilmesinde zorluklar yaşanmaktadır. Örneğin, belediyelerin son 5 yılda spora ne kadar bütçe ayırdığı sorusuna bir belediyenin vermiş olduğu yanıt, “Belediyemizce spor için herhangi bir bütçe ayrılmamıştır” bir diğeri ise “Mevzuat gereğince spora ayırmış olduğumuz bütçe hakkında bilgi verememekteyiz.” şeklindedir. Ancak 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun 2.Maddesi “...mahalli idareler ve bunların bağlı ve ilgili kuruluşları ile birlik veya şirketlerinin...”de vatandaşlara bilgi vermelerinin gerektiğine işaret etmektedir (www.nvi.gov.tr). Öte yandan, yerel yönetimler şeffaflık, açıklık, hesap verebilirlik kavramlarının ön planda olması gereken kamu kurumlarıdır. Ürettikleri hizmete ilişkin bilgilerinin bu nedenle ulaşılabilir olması gerekmektedir denilebilir.

Belediyelerin spora ilişkin destekleri 6360 sayılı Kanununun 14. Maddesinin (b) bendinde tanımlanmıştır: “...yurt içi ve yurt dışı müsabakalarda üstün başarı gösteren veya derece alan öğrencilere, sporculara, teknik yöneticilere ve antrenörlere belediye meclisi kararıyla ödül verebilir...” Bu tanım sporun gelişmesi açısından olumlu olmakla birlikte, sportif faaliyet ve başarının ölçütü kanun metninde tam olarak ifade edilmemiştir. Ayrıca ödül için ayrılacak bütçenin

alt ve üst sınırına ilişkin bir bilgi de yoktur. Örneğin araştırma verilerinde bir belediye Dünya ve Avrupa şampiyonasında iki sporcunun ev ve araba ile ödüllendirildiğini ifade etmiştir. Buradan hareketle, iyi niyetle düzenlenmiş ve sporun gelişmesini amaçlayan ilgili maddenin suuistimallere yol açabileceği değerlendirilmektedir. Bu nedenle, Gençlik ve Spor Bakanlığının “Spor Hizmet ve Faaliyetlerinde Üstün Başarı Gösterenlerin Ödüllendirilmesi Yönetmeliği”nde (resmigazete.gov.tr) olduğu gibi ödülün kapsamı ve içeriği tanımlanmalı ya da bu yönetmeliğin hükümlerinin geçerli kılınması gerektiği kanaatindeyiz.

Diğer taraftan 6360 sayılı kanun ile 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu’ndan kaynaklanan görev ve sorumluluklar da büyükşehir belediyesinin görev alanına dâhil olmuştur. Söz konusu kanunda il özel idaresinin görev ve sorumluluklarından biri il sınırları içinde, “Gençlik ve spor sağlık...” hizmetlerini gerçekleştirmek olarak tanımlanmıştır (madde 6/a). Buradan hareketle, merkezleşme ve yerelleşme ekseninde ortaya çıkan bu gelişmeler ile birlikte büyükşehir belediyelerinin rolü artırmıştır. Dolayısıyla büyükşehir belediyeleri ilin mülki sınırları içerisinde bu hizmetleri yerine getirmesi beklenmektedir.

Bulgular göstermektedir ki, son dönemlerde belediyeler çok çeşitli sportif ve rekreatif organizasyonlara yönelmişlerdir. Bilgiç (2009) merkezi yönetimlerle, yerel yönetimlerin birlikte görev paylaşımı yaparak halkın spor taleplerini karşılayabilecekleri ve herkes için sporun gerçekleşmesi boyutunda önemli işlevleri yerine getirebileceğine işaret etmektedir. Diğer taraftan belediyelerce yerel düzeyde gerçekleştirilen spora ilişkin kamusal hizmet sunumunun insanı merkeze yerleştiren sosyal belediyecilik uygulamaları (Kesgin, 2012; Lamba, 2014) ve alternatif hizmet sunma yöntemleri (Yıldırım, 2004) biçiminde evrilmeye başladığı görülmektedir. Ancak bu organizasyonların düzenlenmesi için gerekli olan spor eğitimine sahip insan kaynağı yetersizdir (Çoban ve Devocioğlu, 2006; Zengin ve Öztaş, 2008; Ağlönü ve Mengütay, 2009; Doğu ve diğ., 2013).

Sonuç olarak, 6360 sayılı yasadan önce kurulmuş olan büyükşehir belediyelerinin deneyimi ve 6360 sayılı yasa ile Türkiye’de merkezleşme ve yerelleşme ekseninde sportif organizasyon konusunda büyükşehir belediyeleri aracılığıyla merkezden yerele doğru bir dönüşüm süreci içerisinde olduğu sonucuna varılmıştır. Anayasal düzeyde ve 2000’li yıllarda çıkarılan yerel yönetimlere ilişkin yasalarla yerel yönetimler ile merkezi yönetim arasındaki ilişkilerin, idari yönden yeniden biçimlendiği dikkat çekmektedir. Merkezi yönetim ile büyükşehir belediyeleri arasında ilişkiler, merkezleşme ve yerelleşme eğilimleri kapsamında spora ilişkin kamusal politikaların yönüne de etki edebilecektir. Yakın gelecekte bu dönüşümün spor politikası ve sporun yönetimi çerçevesinde merkez ile yerel yönetimler arasındaki ilişkiler temelinde Gençlik ve Spor Bakanlığının ve Spor Federasyonlarının işleyişlerinin sorgulanmasını tetikleyebileceği de değerlendirilmektedir.

Kaynakça

- Ağlönü, A. ve Mengütay, S. (2009). Yerel yönetimlerde rekreasyon hizmetleri ve model belirleme. *International Journal of Human Sciences*. Vol. 6 Issue 2, p160-176. 17p.
- Arslan, E., Ünlü, H., Çelebi, M. (2011). “Yerel yönetimlerin spora bakış açıları ile spor programlarının sürdürülebilirliğinin incelenmesi (Balçova belediyesi örneği)”. I. Uluslararası Spor Ekonomisi ve Yönetimi Kongresi, İzmir.
- Atasoy, V. (1992). Türkiye’de mahalli idarelerin yapısı ve yeniden düzenlenmesi. Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, İstanbul.
- Bilgiç, V. (2009). Değişik Yönleriyle Yerelleşme. Ankara: Seçkin Yayınları.
- Çevik, H. H. (2012). Kamu Yönetimi. Seçkin Yayıncılık, Ankara.
- Çoban, B. ve Devocioğlu, S. (2006) “Türkiye’deki Belediye Başkanlarının Spor Hizmetlerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi”. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi (Gazi BESBD)*, XI,1:49:60.

- Creswell, J.W. (2003). *Qualitative, quantitative, and mixed method approaches*. Second Edition. Lincoln: Sage Publications.
- Doğu, G., Kesim, Ü., Sivrikaya, Ö. (2002). “Belediyelerin sporla ilgili işlevleri: Düzce belediyesi örneği.” *Çağdaş YerelYönetimler Dergisi*, Cilt 11, Sayı 2.
- Doğu, G., Kardeş, N.T., Atalı, L. (2013). Büyükşehir belediyesi spor politikalarına yönelik hizmetlerin incelenmesi (Kocaeli büyükşehir belediyesi örneği). *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2013, 25: 97 – 111.
- Fişek, K. (2003). *Spor Yönetimi*. YGS Yayınları, Ankara.
- Geray, C. (1987). “Toplum kalkınması açısından yerel yönetimler”. *İdarecinin Sesi Dergisi*, Ankara.
- Güngör, H. (2014). “Belediyelerin spor hizmetleri ve spor kulüplerine yardım”. *İller ve Belediyeler Dergisi*, Temmuz-Ağustos, Sayı:795-796.
- Gürbüz, M., Yıldırım, U., Belli, A. (2014). “Büyükşehir belediye kanununun Kahramanmaraş ili ölçeğinde analizi”. *Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt: 1, Özel Sayı, s.102-135.
- <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5216.doc> (Erişim: 4.03.2015)
- http://www.nvi.gov.tr/BilgiEdinme,Bilgi_Edinme_Hakkinda.html?pageindex=1 (Erişim: 24.03.2015)
- <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2013/12/20131216-9-1.pdf> (Erişim: 17.03.2015)
- <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2012/12/20121206-1.htm> (Erişim: 26.08.2015)
- Karasu, M. A. (2013). “6360 sayılı büyükşehir kanunu ve olası etkileri -Şanlıurfa örneği”. *Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Cilt: 15, Sayı: 1.
- Keleş, R. (2000). *Yerinden yönetim ve siyaset*. Cem Yayınevi: Ankara.
- Kesgin, B. (2012). “Kentsel yoksulluğa yönelik yerinden ve yerel müdahale: sosyal belediyecilik”. *SDU Faculty of Arts and Sciences Journal of Social Sciences*, August 2012, No:26 pp.169-180.
- Kurt, A.A. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir.
- Lamba, M. (2014). Büyükşehir belediyelerinde geleceğe bakış: stratejik planlar üzerinden bir inceleme. *Journal of Alanya Faculty of Business / Alanya İşletme Fakültesi Dergisi*.2014, Vol. 6 Issue 2, p83-96. 14p.
- Silverman, D. (2001). *Interpreting qualitative data: methods for analysing talk, text and interaction*. London: SAGE Publication.
- Yıldırım, A., Şimşek H (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*, Seçkin Yayınevi, Ankara.
- Yıldırım, U. (2004). “Yeni belediye yasaları çerçevesinde alternatif hizmet sunma yöntemleri”. *Çağdaş yerel yönetimler dergisi*, cilt: 13, sayı: 4, s. 19-37.
- Zengin, E. ve Öztaş, C. (2008). *Yerel yönetimler ve spor*. Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi, Sayı:55, S. 50-78.

Extended English Abstract

Public policies are defined as the emergence of various demands on public services and the regulations and actions of the political and administrative systems that are in accordance with these demands. In this context, the main characteristic of the public policies is their sudden emergence and their being formed with a systematic manner (5). At the local level, it may be claimed that the policies that are produced in the scope of the local and mutual needs of the city are the sub-research fields of the public policies.

Sport is one of the most important public policies. Sports and the management of it have an important place in public policies. As a matter of fact, the 59th Item of the 1982 Constitution shows what needs to be done by the State in the field of sports: “The State takes the precautions to

develop the mental and bodily health of its citizens from any age, and encourages that sports are spread to the masses within the Country. The State protects successful sportsman”. It is observed that sports are encouraged; sports facilities are established, sportsmen are educated in the whole world at central and local governmental level thus forming holistic public policies. It also attracts attention that municipalities, which are the embodiment of public governments at a local level, have the duty of bringing services that are related with sports to people at a greater level (2). As a matter of fact, sports services are among the most important services that may be given by a municipality for its dwellers (16). Based on the law on local elections that says “Specific administrative forms may be organized for big residential areas” which was released in January 1984 with the number 2972, and also based on the executive order that was released in March 1984 in relation with the 127th Item of the 1982 Constitution, the metropolitan municipality system emerged and was firstly applied in Ankara, İstanbul and İzmir. By doing so, the authorities, duties and resources were increased and especially the metropolitan municipalities were seriously empowered in this process (12). The law with the number 3030 and with the date 1983 regulating the metropolitan municipalities was abolished in 2004 and was replaced with the Metropolitan Municipality Law with the number 5216 (17). In this study, the aim is to determine the place and coverage of sports among the services provided by the metropolitan municipalities whose number had increased to 30 with the Law 6360 which was enacted in 2012, in the light of the data provided from the metropolitan municipalities. The document analysis technique, which is one of the qualitative research methods, has been adopted in the study. Documents are important sources of information that are used in qualitative studies (15,13). With this purpose, a survey form was sent to 30 Metropolitan Municipalities in 2014 in which the study was conducted in Turkey. The questionnaire included 7 structured questions. 16 Metropolitan Municipalities answered back to the forms. The received data were classified by the researchers firstly according to the relevant themes and then were analyzed to reach the findings.

According to the findings of the study, it has been determined that the field and facility investments of the metropolitan municipalities vary in terms of recreative sportive facilities. Municipalities establish mainly pitches, sportive climbing walls, waterski and bocce facilities in recreative fields. Despite the variety of field types and facilities in the study findings, Zengin and Öztaş (16) stated that the facilities are not in the desired variety and number, and are not maintained regularly.

In the budget theme, there are difficulties in determining the shares that are allocated for sports in the municipality budgets. For example, one of the municipalities answered to the question on the amount of the budget allocated for sports in past 5 years as “Our municipality had not allocated any budgets for sports”; another one answered as “We cannot give information on the budget allocated for sports due to regulatory restrictions”. However, the 2nd Item of the Right to Information Act with the number 4982, says “... local administrations and their associated institutions and related companies and unions ...” shall give information to the citizens (17). On the other hand, local administrations are the bodies that have to be transparent in terms of accountability and openness. Their services they produce must therefore be accessible for everyone.

The support of the municipalities have been defined in the Paragraph (b) of the 14th Item of the Law 6360 as: “...municipalities may reward the students, sportsmen, technical trainers and trainers who achieve superior success in domestic and foreign sports with the decision of the city council...”. This definition is positive in that it supports the development of sports; however, the criteria of the success and sportive activities have not been given fully in the text of the law. Besides, there is no information on the upper and lower limits of the budgets that are to be allocated for rewards. For example, in the study data, one of the municipalities stated that two sportsmen who were successful in the world and European championships were rewarded with a house and a car. Based on this, it is evaluated that the relevant item, which was designed with

goodwill and which aims to develop sports may be abused. For this reason, the coverage and contents of the rewards must be defined as in the “Regulation on Rewarding Sportsmen who achieve Superior Success in Sports Services and Activities” (18) of the Ministry of Youth and Sports, or the items of this regulation must be made valid for municipalities.

On the other hand, the responsibilities and duties that stem from the Law 6360, and from the Special Provincial Administration Law 5302 have been included in the field of duty of the metropolitan municipalities. In this law, it is stated that one of the duties and responsibilities of the special provincial administrations is defined as performing the “Youth, sports and health...” services within the borders of the city (Item 6/a). Based on this, the roles of the metropolitan municipalities have been increased with these developments occurring in the centralization and localization axes. Therefore, the metropolitan municipalities have the responsibility of performing these services within the administrative borders of the city. The findings show that municipalities have been directed to various sportive and recreative organizations in recent times. Bilgiç (4) states that central administrations and local ones may cooperate and share the duties and thus cover the demands of the people in terms of sportive activities and perform important functions to ensure the development of the motto sports for everyone. On the other hand, it is observed that the public presentation of the sports services performed by municipalities at local level have been evolved into social municipality practices that put the human beings in the very center of their activities (9, 12, 14). However, the educated and trained human resources i.e. the sportsmen that are expected to make these organizations are insufficient (6,16, 1,7).

According to these findings it has been concluded that, with the experience of the metropolitan municipalities which were established before the Law 6360, and with the intermediary municipalities for sportive organizations in the centralization and localization axis in Turkey, there has been a conversion period that has moved from the centrality to the locality. The fact that the relations between local administrations and central ones were reshaped in terms of administrative aspect with the laws on local administrations which were enacted in 2000s at the constitutional level is extremely interesting. The relations between the central administration and the metropolitan municipalities may influence the public policies on sports in terms of centralization and localization inclinations. It is also considered that in the near future, this conversion may trigger the questioning of the functions of the Ministry of Youth and Sports and Sports Federations in the framework of sports policies and sports management and in terms of the relation between the central and local administrations.